

Vad gör Tandläkarförbundet?

Tjänster och inflytande

Den 15. maj samlas de 40 medlemmarna i Finlands Tandläkarförbunds fullmäktige till vårmöte. Enligt stadgarna hör föregående års verksamhetsberättelse, bokslutet och ansvarsfrihet för styrelse och verksamhetsledare till de centrala ärenden som skall behandlas. I Tandläkarförbundet, liksom i andra motsvarande föreningar är det den valda fullmäktigeförsamlingens uppgift att dels dra upp riktlinjerna för den kommande verksamheten och dels, efter verksamhetsårets slut, avgöra om arbetet har löpt på det sätt fullmäktige i egenkap av representanter för medlemmarna har tänkt sig.

Under de senaste åren har Förbundets verksamhetsberättelse varit väldigt omfattande trots att all central verksamhet har beskrivits mycket kortfattat. Den publiceras alltid också i Tandläkartidningen, men den verkar inte vara speciellt läst eftersom man ofta blir tillfrågad varför Förbundet inte gör något i en eller annan speciell fråga.

Varför hör då nästan alla tandläkare till sitt fackförbund? Jag tror det i grund och botten beror på en vilja att höra till en yrkeskår vars medlemmar har mycket gemensamt trots många olikheter: kunnandet som man har uppnått som ett resultat av en lång akademisk utbildning och den djupa kunskap om tandläkararbetet och tandläkarrollen som ingen annan grupp har. En viktig orsak är också viljan att höra till en sakkunnigorganisation vars vetande och kunnande vårt samhälle behöver. Det är möjligt att de orsakerna inte räcker för att hålla kvar dagens människor, som är ute efter snabbvinster på alla områden, i ett förbund, oavsett vilket. Alltså behövs det något annat.

Medlemskapet i Finlands Tandläkarförbund för med sig en mängd nyttiga förmåner. Tandläkartidningen och Förbundets hemsidor innehåller alltid nyheter och aktualiteter inom odontologin och tandläkaryrket. Där finns också en mängd information om hälsovårdspolitiken och andra samhällsfrågor – och det är information som man inte kan hitta på andra ställen i en liknande form, sedda ur en odontologisk synvinkel. När man slår sig samman blir det möjligt att få fördelaktiga avtal med försäkringsbolag och banker. Medlemmarna får t.ex. patientförsäkringen 179 euro billigare. Dessutom kan Förbundets medlemmar få juridisk rådgivning i frågor som rör privatlivet gratis av en utomstående advokatbyrå.

Den mångsidiga rådgivande verksamheten vid Förbundets kansli är en central medlemsförmån. Kansliets

resurser är ändå begränsade, och mindre än t.ex. hos motsvarande organisationer i de övriga nordiska länderna eller Finlands Läkarförbund. Finlands Tandläkarförbunds medlemsavgift är ungefär hälften av de motsvarande nordiska organisationernas, och personalen så liten att man hela tiden tvingas göra prioriteringar. Att betjäna enskilda medlemmar är något man uppfattar som väsentligt.

Finlands Tandläkarförbunds uppgift finns definierad i första paragrafen i Förbundets stadgar, formulerad 1924 då förbundet grundades: *Förbundets syfte är att sammanlänka vårt lands tandläkare och de odontologie studerande, som i sina studier har uppnått det kliniska skedet, för att upprätthålla en värdefull anda och ett gott kamratskap samt för att bevaka de sociala och fackliga intressena. Till Förbundets strävanden hör även att främja vården av mun och tandsjukdomar i vårt land samt att stöda det hälsovårdsarbete, som gäller munnen.*

Förmånerna som nämnts här ovan är lätta att räkna upp, och de ger direkt den enskilda medlemmen vissa fördelar. Om ett förbund skall förena yrkeskåren måste i alla fall uppföljningen av sådana samhällseliga frågor som är viktiga för tandläkarna och för munhälsovården ha en central roll i verksamheten. Det gäller också att kunna påverka sådana frågor. Det gör man bl.a. genom att upprätthålla kontakter med många olika instanser, genom att arrangera förhandlingar och informationstillfällen, genom att föra fram Förbundets åsikt, genom att representera tandläkarkåren t.ex. vid lagberedningsarbetet och genom att betona vikten av profylax inom munhälsovård och vid behandling av munsjukdomar.

Trots alla försök kan Tandläkarförbundet inte lyckas med allt man företar sig. Intressebevakningen, uppfattad i en vid betydelse såsom här har beskrivits, och de resultat man kan uppnå syns inte heller särskilt snabbt. Man måste också acceptera det faktum att samma sak av en medlem kan upplevas som en framgång medan en annan ser den som ett misslyckande. Detta trots att Förbundets organ mycket noga överväger vilka effekter deras beslut har för tandläkare i olika arbetssituationer.

Skall detta då uppfattas som ett försvar? Inte alls. Tvärtom känns det mycket belönande när aktiva medlemmar hör av sig med kommentarer och förslag. En kritisk bedömning av verksamheten är alltid välkommen.

ANJA EEROLA